

2, hvorved efter vor Overbeviisning haade det Niemed, som var tilfigtet med den oprindelige Redaction, vil naaes, og de Tvivl affkaeres, der mulig kunde opstaae i de Retninger, jeg har tilladt mig at antyde. Endelig har Udvalget tilladt sig med Hensyn til § 15 at foreslaae en Omredaction, der ligeledes kun gaaer ud paa at tydeliggjøre, hvad der ikke alene er Udvalgets, men, som vi tør holde os overbeviste om, tillige den høie Regjerings Mening, nemlig at det ikke i dette Dieblif kan eller bør bestemte udtales, hvorvidt Matriculeringsarbejderne og den derpaa beroende Skylsætning virkselig vilde blive ordnede ved Lov allerede fra den 1ste April 1867. Vi have derfor foreslaaet at udfondre dette Punkt i et særligt Punktum og at sige, at med Hensyn dertil forbeholdes nærmere Bestemmelser. Hvad derimod angaaer hele den øvrige Skattelovgivning, har det været den høitagtede Regjerings Mening at antyde ligeoverfor Befolkningen, som mulig maatte troe, at der vilde være visse særlige Undtagelsesbestemmelser at fastsætte, idet det nemlig udtryffeligt er sagt, at saadanne Undtagelsesbestemmelser tilfigtes. Vi have altsaa troet at burde adstille disse to Ting i to forskjellige Punktummer, saaledes som steet er i Endringsforslaget under Nr. 5. — Med Hensyn til Sagen i dens Almindelighed skal jeg endnu tillade mig et Par Ord. Flere af de Medlemmer af Udvalget, som staae den paagjældende Befolkning meget nær, have gjentagende under Udvalgets Forhandlinger fremhævet, hvorledes Befolkningen i de indlemmede Districter ganske vist i den første Tid, og navnlig i Overgangstiden, vilde have at kæmpe med endeel Nødsønske og Nødsufikkerhed samt med endeel deraf opstaaende Ulemper. Disse ærede Medlemmer have derfor gjentagende i Udvalget antydet, at det efter deres Mening vilde være særdeles ønskeligt og hensigtsmæssigt, om Regjeringen vilde være betænkt paa, samtidig med denne Lovs Udgaen, at lade ubarbejde en populair Fremstilling af de vigtigste Momenter, med Hensyn til hvilke en Indtræden af Kongerigets Lovgivning fra 1ste April 1867 griber ind i de vigtigste Lovforhold, saaledes som de hidtil have bestaaet der. Udvalget har selvfølge-

ikke under sine Arbejder kunnet stille noget bestemt Andragende i den Retning til den høitærede Regjering, og denne, for hvem saadanne Antydninger ogsaa ere givne, har heller ikke kunnet udtale sig bestemt i den Henseende. Det lader sig vel heller ikke nægte, at, hvor nyttigt og ønskeligt et saadant Foretagende end kunde være, kan det ogsaa have sin Færlighed, idet Grændserne for en saadan Veiledning ere meget vanskelige at afstikke. Denne Veiledning kunde ogsaa under visse Omstændigheder blive vildledende, da Befolkningen mulig kunde være tilbøjelig til at troe, at en saadan Fremstilling, udfaaet fra officiel Side, havde en vis autentisk Charakter, som Regjeringen ikke kan indlade sig paa at give den. Afstedtomindre tør det maaskee antages, at en saadan Foranstaltning dog vilde kunne træffes under en saadan Form og paa en saadan Maade, at det Dufte, der er antydet fra disse Sider, alligevel kunde finde en tilfredsstillende Løsning, og jeg har troet som Ordfører paa Udvalgets Vegne at burde henstille denne Sag til den høie Regjerings Overveelse.

Hvad nu endelig Sagen i sin Heelhed angaaer, skal jeg i det Dieblif, vi staae foran Vedtagelsen ved 3die Behandling af den sidste af de til Indlemmelsen af de paagjældende Districter sigtende Love, tillade mig endnu at gjøre et Par korte Bemærkninger. Efter Vedtagelsen af de Love, der foreligge, vil det være givet, at ikke alene den fuldstændige statsretlige Indlemmelse af de paagjældende Districter, saavel ubadtil som indadtil, er fuldbhørt, men ogsaa at den fuldstændige legislative, administrative og judicielle Indlemmelse, uden hvilken Indlemmelsen ikke kunde siges i Sandhed at være en Heelhed, er tilendebragt. Spørge vi os da selv, hvilken den Stilling er, hvori de paagjældende Districter, naar denne fuldstændige Indlemmelse er fuldbhørt, vilde komme, sammenlignet med den, hvori de hidtil have været, troer jeg, at Thinget med Tilfredshed kan see paa det Resultat, der fremkommer, og jeg troer, at vi tør holde os forvisede om, at Befolkningen ogsaa vil føle sig beroliget i saa Henseende. Det er givet, at denne fuldstændige Indlemmelse for det Første vil udfrie de paagjældende Districter fra den uhyggelige Stilling,